

Sygn. akt II KO 68/20

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **J. B.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 14 czerwca 2021 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 grudnia 2016 r., sygn. akt II Aka (...)

zmieniającym wyrok

Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 8 marca 2016 r., sygn. akt XVIII K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

W dniu 9 października 2020 r. do Sądu Najwyższego wpłynęły wnioski (z dnia 15 czerwca 2020 r. oraz 6 lipca 2020 r.) skazanego J. B. o wznowienie postępowania sądowego zakończonych – jak się okazało po doprecyzowaniu ich treści - wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 grudnia 2016 r., sygn. akt II Aka (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 8 marca 2016 r., sygn. akt XVIII K (...).

We wniosku z dnia 6 lipca 2020 r. jako przyczynę uzasadniającą wznowienie skazany podał swój zły stan zdrowia oraz złe relacje ze współosadzonymi w zakładzie karnym.

Z kolei we wniosku z dnia 15 czerwca 2020 r. J. B. podniósł, że został skazany w wyniku popełnienia przestępstw przez świadków oskarżenia, biegłego sądowego, który wystawił fałszywą ekspertyzę, najbliższą rodzinę zmarłej, która zeznawała nieprawdę i tworzyła fałszywe dowody przeciwko niemu oraz innych świadków, którzy naprowadzeni przez sędziego kłamali, tworząc podstawy jego winy. Ponadto wskazał na zły stan psychiczny, spowodowany agresywnym zachowaniem współosadzonych.

Zarządzeniem z dnia 12 października 2020 r. Przewodniczący Wydziału II Izby Karnej Sądu Najwyższego wezwał autora tych pism „do wskazania w terminie 7 dni od otrzymania pisma:

- jakie to okoliczności, wskazane w art. 540 k.p.k., art. 540a i b k.p.k., mają stanowić podstawę wniosku o wznowienie postępowania, pod rygorem skierowania wniosku na posiedzenie w trybie art. 545 § 3 k.p.k. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku;

- wyroków skazujących za popełnienie przestępstw opisanych w piśmie z dnia 15 czerwca 2020 r. albo wykazania, że orzeczenia takie nie mogą zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § pkt 3 – 11 lub w art. 22 k.p.k.

pod rygorem skierowania sprawy na posiedzenie w celu rozważenia kwestii odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania”.

Pismem z dnia 19 października 2020 r. J. B. wskazał, że podstawą jego wniosku o wznowienie jest to, że jest niewinny, a został skazany bez żadnych dowodów, motywów i śladów biologicznych. Jego skazanie zostało oparte jedynie na poszlakach i pomówieniach niewiarygodnych świadków działających w zмовie i błędnej opinii biegłego sądowego. Podniósł, że został skrzywdzony, odebrano mu godność, honor, wolność i prawo do życia. Jednocześnie nadmienił, że we wszystkich skargach wykazał niechlujność, zaniechania i stronnictwo sądu,

pomijanie faktów popełnienia przestępstw przez świadków i biegłego sądowego, brak reakcji sądu na ujawnione fakty i okoliczności świadczące o jego niewinności (zeznania kuratorów, dzielnicowego, pracownik MOPS i sąsiadów), uniemożliwienie skutecznej obrony poprzez odmowę powołania świadków obrony, badania na wariografie i niedopuszczania go do głosu, co uniemożliwiło mu zadanie kłamu świadkom oskarżenia i udowodnienie rzeczywistych wydarzeń z jego życia ze zmarłą tragicznie konkubiną. Ponadto wskazał na walkę z chorobą nowotworową oraz potrzebę leczenia celem odbudowy zdrowia psychicznego.

W dniu 17 grudnia 2020 r. Przewodniczący posiedzenia zarządził zwrócić się do skazanego J. B., jakiej sprawy dotyczy jego pismo potraktowane jako wniosek o wznowienie postępowania.

W dniu 5 stycznia 2021 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo od skazanego, w którym J.B. sprecyzował, że oczekuje wznowienia postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 8 marca 2016 r., sygn. akt XVIII K (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego o wznowienie wskazanego wyżej postępowania sądowego jest oczywiście bezzasadny, co skutkuje koniecznością odmowy jego przyjęcia bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

Instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. (zob.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018 r., sygn. akt III KO 25/18).

Przepis art. 545 § 3 k.p.k. przewiduje możliwość odmowy przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w art. 545 § 2 k.p.k. (adwokat, radca

prawnym, radcą Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny będzie więc miało miejsce w sytuacjach, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie sądu z urzędu - art. 542 § 3 k.p.k. (zob.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2018 r., III KO 8/18). Decydująca jest sama treść wniosku o wznowienie, który może być oczywiście bezzasadny z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać więc może choćby z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia. Tak samo ocenić należy odwołanie się do określonej podstawy wznowieniowej przez jedynie formalne jej przywołanie we wniosku, bez wskazywania, jakie konkretnie okoliczności przemawiają za wznowieniem postępowania (zob.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018 r., III KO 25/18)

Analiza akt niniejszej sprawy bezsprzecznie nakazuje uznać wniosek skazanego J. B. za oczywiście bezzasadny. Powodami wyartykułowanymi w piśmie inicjującym niniejsze postępowanie, a uzasadniającymi - zdaniem skazanego - złożenie przedmiotowego wniosku są agresywna postawa współosadzonych wobec skazanego, zły stan jego zdrowia oraz brak możliwości kontynuowania stosownego leczenia onkologicznego i psychiatrycznego, jak również dalszej pogłębionej diagnostyki w tym kierunku. Tymczasem okoliczności te nie stanowią żadnej z przesłanek wznowienia postępowania sądowego, dlatego też nie wymagają podjęcia pogłębionych rozważań w tej kwestii.

Ponadto - zdaniem autora wniosku - do jego skazania doszło w wyniku nieprawidłowo przeprowadzonego postępowania, w oparciu o niewłaściwy materiał

dowodowy. Lektura akt sprawy w żadnym stopniu nie potwierdziła jednak tego, o czym mowa we wniosku i nie wykazała podstawy do wznowienia postępowania. Trudno oprzeć się wrażeniu, że wniosek skazanego jest działaniem instrumentalnym, podyktowanym chęcią bezpodstawnego uwolnienia się od odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo. Wszak nie sprecyzował on, nawet na wezwanie Przewodniczącego Wydziału II Izby Karnej Sądu Najwyższego, ewentualnej podstawy wznowienia postępowania, nie wskazał okoliczności uprawdopodobniających jego twierdzenia, nie podał wyroków skazujących w sprawach o fałszywe zeznanie, fałszywe opiniowanie, czy też fałszowanie akt sprawy, ani orzeczeń stwierdzających niemożność wydania wyroku skazującego.

Nie wskazał też żadnych okoliczności, które w świetle regulacji art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. oraz art. 540b k.p.k., uzasadniałyby przeprowadzenie postępowania wznowieniowego w dotyczącej skazanego sprawie. Sąd Najwyższy nie dopatrywał się również zaistnienia na gruncie przedmiotowej sprawy innej podstawy obligującej Sąd Najwyższy do rozważenia możliwości wznowienia postępowania z urzędu w oparciu o przepis art. 542 § 3 k.p.k.

Dodatkowo, niejako na marginesie, stwierdzić należy, że tożsame okoliczności skazany podnosił już wcześniej w wielu pismach i były one również przedmiotem oceny Sądu Najwyższego (postanowienie z dnia 26 września 2019 r., II KO 36/19).

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

